24 Σεπτεμβρίου 2014

Σχέση των δύο

/ Γενικά Θέματα

Εκείνος που αγαπά τον Θεό επιζητά να είναι μόνος. Όπως οι νιόπαντροι θέλουν να είναι μόνοι τους και να μη διαταράσσεται η εγγύτητα τους από άλλους, έτσι κι εκείνοι πού ένιωσαν την αγάπη του Θεού αποσύρονται στην σιωπή και την μόνωση. Η ψυχή δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την αγάπη. Εκείνος που δεν αγαπά τον Θεό αγαπά άλλα πράγματα. Η αγάπη που αισθανόμαστε για τον Θεό είναι ίδια με την αγάπη που νιώθαμε πριν για άλλα πράγματα. Και εκείνος που αγαπά μόνο τον Θεό, Τον αγαπά με την αγάπη που αισθανόταν παλιά για χιλιάδες πράγματα, και τώρα αγαπά με την δύναμη κάποιου που αγαπά μόνο ένα πράγμα σ΄ολόκληρο τον κόσμο, με μια απόλυτη και οικουμενική αγάπη.

Αγάπη είναι η ενοίκηση κάποιου άλλου εντός του δικού μας προσώπου. Αγάπη είναι μια παρουσία. Είναι ένα αίσθημα ότι ανήκουμε σε κάποιον άλλο και κάποιος άλλος ανήκει σε μάς. Αγάπη είναι η αίσθηση πως είμαστε δύο, αλλά και πως οι δύο είναι ένας. Αγάπη είναι η γνώση πως είμαστε αντικείμενο αγάπης, είναι η αίσθηση της παρουσίας τού άλλου που μάς αγαπά και μας χαμογελά. Αγάπη είναι η θέληση να γίνουμε κάποιος άλλος (το αγαπημένο μας πρόσωπο) και η γνώση πως είμαστε κάποιος άλλος κι ακόμα είναι κάποιος άλλος που θέλει να είναι ό,τι είμαστε εμείς και είναι ό,τι είμαστε εμείς. Αγάπη σημαίνει κένωση τού εαυτού μας και πλήρωσή

του με τον άλλο. Όταν κοιτάζουμε το αγαπημένο μας πρόσωπο, στο βλέμμα μας έχει ανέβει ολόκληρη η ψυχή μας. Όταν αναστενάζουμε ολόκληρη η ψυχή μας ανεβαίνει στον αναστεναγμό. Αγάπη είναι η γνώση πως αποτελούμε ζευγάρι και η αίσθηση πως είμαστε ένα με κάθε ζευγάρι που βλέπουμε -δυο εραστές, δύο σύννεφα, δύο περιστέρια που πετούν στον ουρανό, δύο αστέρια.

Το αίσθημα μοναξιάς και ο αναστεναγμός μου καταμεσής της νύχτας παλιά δεν έβγαζε ηχώ. Έπεφτε πάνω στο κενό.Ήμουν μόνος. Όμως τώρα ο αναστεναγμός μου βρήκε ηχώ, φτάνει σε κάποιον που τον ακούει, κάποιον που δε μπορώ ούτε να δώ, ούτε να ακούσω μέσα στο σκοτάδι. Κοντά μου, μέσα μου, βαθύτερα και από τον ίδιο μου τον εαυτό, σχεδόν ακούω τον αναστεναγμό του να αποκρίνεται.

Και αυτός ο κάποιος είναι ο Θεός. Καταλαβαίνω την αγάπη Σου και το πώς μού συγχωρείς τα πάντα, διότι παλιά όταν κι εγώ αγαπούσα όσο πολύ αγαπάς Εσύ τώρα, συγχωρούσα τα πάντα, «εβδομηκοντάκις επτά» φορές, και γνωρίζω το πώς αντιδράς, επειδή γνωρίζω τι σημαίνει να αγαπάς. Οι παλιές μου αγάπες με δίδαξαν τι σημαίνει να αγαπάς. Γνωρίζω πόσο με αγαπάς επειδή κι εγώ έχω αγαπήσει, και γνωρίζω πόσο παθιασμένη μπορεί να είναι η αγάπη, και τι σημαίνει να είναι κανείς τρελά ερωτευμένος με κάποιον.

Και ο Θεός είναι τρελός για μένα.

Με αγαπά με όλες μου τις αδυναμίες, με όλα μου τα κληρονομημένα και συσσωρευμένα μου ελαττώματα, με αγαπά όπως είμαι, με τις ιδιαιτερότητες και την ιδιοσυγκρασία μου, με τις συνήθειες και τα συμπλέγματα μου. Ακριβώς όπως είμαι.

Η ψυχή μου είναι ανοιχτή. Κάποιος άλλος κι όχι εγώ, έχει το κλειδί. Έρχεται και φεύγει όπως και όποτε θέλει

Απόσπασμα από το: Αγάπη, η χαραμάδα της αιωνιότητας
Ερνεστο Καρντενάλ

Πηγή: lllazaros.blogspot.gr